



Vejledning om visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7

1. Indledning

Denne vejledning beskriver mulighederne for efter en konkret vurdering at meddele visum i medfør af bestemmelsen i visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7, hvorefter der uanset bestemmelserne i stk. 3-5 kan meddeles visum til en udlænding, der er født og opvokset her i landet eller kommet hertil som ganske ung, og som er omfattet af hovedgruppe 5 i bilag 2, hvis udlændingens tidsbegrænsede indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, er udløbet, og udlændingens ret til privatliv i medfør af Danmarks internationale forpligtelser vil blive krænket, hvis der ikke udstedes visum.

Bestemmelsen blev indsat i forbindelse med ændringen af visumbekendtgørelsen pr. 1. januar 2025 på baggrund af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i *Sharafane mod Danmark* (appl. no. 5199/23)¹.

1.2. Sharafane mod Danmark (appl. no. 5199/23)

Sagen vedrører udvisning af en irakisk statsborger, der er født og opvokset i Danmark. Udlændingen blev idømt to år og seks måneders fængsel og udvist af Danmark med et indrejseforbud i seks år for narkotikakriminalitet. Udlændingen er ikke tidligere straffet og har ikke stiftet egen familie.

Menneskerettighedsdomstolen fandt, at Danmark havde krænket udlændingens ret til privatliv, jf. EMRK artikel 8.

Menneskerettighedsdomstolen har i dommen forholdt sig til, hvilken betydning det har i udvisningssager, hvor der fastsættes et tidsbegrænset indrejseforbud efter udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, om udlændingen har reel udsigt til at kunne vende tilbage, når indrejseforbuddet er udløbet.² Menneskerettighedsdomstolen vurderede, at tidsbegrænsningen af indrejseforbuddet i den nationale dom fremstår som "afgørende" i proportionalitetsafvejningen, i de tilfælde, hvor den nationale ret har nedsat indrejseforbuddet af henvisning til § 32, stk. 5, nr. 1.³ Har tidsbegrænsningen af indrejseforbuddet været afgørende, skal der i vurderingen af, om indrejseforbuddet er i overensstemmelse med EMRK artikel 8, lægges vægt på udlændingens mulighed for at kunne vende tilbage, når indrejseforbuddet er udløbet.

¹ <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22fulltext%22:%5B%22sharafane%22%2C%22documentcollectionid%22:%5B%22GRANDCHAMBER%22%2C%22CHAMBER%22%2C%22itemid%22:%5B%22001-237958%22%5D%7D>

² Sharafane mod Danmark, præmis 70

³ Sharafane mod Danmark, præmis 57.

31. marts 2025

Udlændinge- og
IntegrationsministerietAsyl og visum
Slotsholmsgade 10
1216 København KTel. 6198 4000
Mail uim@uim.dkWeb www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Denne vurdering skal efter EMD-dommen foretages på grundlag af de nuværende regler og aktuelle faktuelle omstændigheder.

Menneskerettighedsdomstolen fandt, at en udlænding fra visumhovedgruppe 5, som hverken har ægtefælle eller partner, alene har en teoretisk mulighed for at genindrejse i Danmark, når vedkommendes tidsbegrænsede indrejseforbud er udløbet, jf. præmis 65 og 66. Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at det samme gør sig gældende, hvis vedkommende ikke har herboende (mindreårige) børn eller et beskyttet familieliv.

Sharafane mod Danmark, præmis 65-68:

65. It is unclear why, among the 18,811 foreigners expelled from Denmark with a time-limited re-entry ban, so few have applied to be readmitted on the basis of a residence permit in the last five years. The figures seem to indicate, however, that **for a person who has a spouse or a partner, the prospect of re-entering Denmark on the grounds of family reunification does not remain purely theoretical.**

66. For an Iraqi national **without a partner, such as the applicant, the situation is quite different.** As there is no indication that he would be eligible for a residence permit on other grounds, for example work or education, his only option is to apply for a visa to re-enter Denmark for a visit.

67. The Court notes that by virtue of the Danish legislation on visa requirements for entering the country (see, notably, Executive Order no. 1454 of 25 November 2022 – Bekendtgørelse om udlændinges adgang til Danmark på grundlag af visum (see paragraph 21 above) and the Visa Code (see paragraph 32 above)), the requirements for obtaining a visa depend on the citizenship of the person applying (see paragraphs 20-32 above).

68. A person from a country designated as belonging to visa group 5 – that is, a national of Afghanistan, Eritrea, Iraq, Pakistan, Russia, Somalia or Syria (see paragraph 25 above) – generally only qualifies for a visa to enter Denmark if there are “extraordinary circumstances”, such as the death or terminal illness of a family member living in Denmark. A visa will be refused if the person poses a risk to public order and security. The Court notes that the “extraordinary circumstances” mentioned in the rules are the same as those where a visa can exceptionally be granted to a person with a re-entry ban that has not expired. In *Savran*, cited above § 200, the Court found that such a limited basis for issuing a visitor’s visa meant that **the possibility of the applicant re-entering Denmark even for a short period remained purely theoretical.**

(ministeriets fremhævninger)

Det bemærkes, at Højesteret i sagen 72/2024⁴, der angår en somalisk statsborger, tog højde for den tiltaltes udsigter for genindrejse i Danmark efter endt indrejse-

⁴ <https://www.domstol.dk/hoejesteret/aktuelt/2025/3/udvisning-efter-narkotikakriminalitet/>

forbud. Højesteret anførte bl.a., at det af en ny bestemmelse i visumbekendtgørelsen fremgår, at der kan meddeles visum til en udlænding, der er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som ganske ung, og som er omfattet af hovedgruppe 5, hvis udlændingens tidsbegrænsede indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, er udløbet, og udlændingens ret til privatliv i medfør af Danmarks internationale forpligtelser vil blive krænket, hvis der ikke udstedes visum. Højesteret fandt, at det med denne bestemmelse er klargjort, at visumreglerne skal administreres i overensstemmelse med Menneskerettighedskonventionens artikel 8, således at et tidsbegrænset indrejseforbud til en udlænding, der er født og opvokset her i landet eller kommet hertil som ganske ung, og som er omfattet af visumreglernes hovedgruppe 5, ikke reelt får samme virkning som et indrejseforbud for bestandig. På denne baggrund fandt Højesteret, at udlændingens mulighed for at opnå visum til Danmark efter udløbet af et indrejseforbud i 6 år ikke kun er rent teoretisk. Det ville således ikke være uproportionalt og dermed ikke være i strid med artikel 8 i Menneskerettighedskonventionen at udvise udlændingen med et sådant tidsbegrænset indrejseforbud.

2. Betingelser for at blive meddelt visum i medfør af visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7

For at kunne meddele Schengenvisum efter visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7, skal de almindelige betingelser for at meddele visum være opfyldt. Herudover skal en række yderligere betingelser være opfyldt. Nedenfor gennemgås betingelserne hver for sig. Det bemærkes, at der er tale om kumulative betingelser, og at alle betingelserne således skal være opfyldt, for at der kan meddeles Schengenvisum efter visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7.

Vejledningen her udgør ikke en udtømmende beskrivelse af mulighederne for at blive meddelt Schengenvisum i medfør af visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7, og der vil således altid skulle foretages en konkret og individuel vurdering af samtlige forhold i hver enkelt sag.

En visumansøger skal som vanligt som det altovervejende udgangspunkt tilvejebringe den nødvendige dokumentation for, at den pågældende opfylder betingelserne for meddelelse af visum, herunder at vedkommende opfylder betingelserne i visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7, i tilfælde hvor visumansøgeren er omfattet af hovedgruppe 5 og har haft et tidsbegrænset indrejseforbud, der er nedsat efter udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke fremgår af visummyndighedernes systemer, hvorvidt en visumansøger tidligere har haft et tidsbegrænset indrejseforbud, og visummyndighederne har derfor ikke mulighed for selv at blive opmærksom på dette forhold.

2.1. Udlændingen skal være født og opvokset her i landet eller kommet hertil som ganske ung

Visumansøgeren skal være født og opvokset her i landet eller kommet hertil som ganske ung, inden vedkommende blev udvist ved dom med et tidsbegrænset indrejseforbud. Visumansøgeren skal med andre ord have været en såkaldt "settled migrant" i Danmark på udvisningstidspunktet.

Begrebet "settled migrant" er udviklet af EMD i forbindelse med de såkaldte "Maslov-kriterier", som EMD har beskrevet i Storkammerdommen *Maslov mod Østrig* (appl. no. 1638/03).⁵

Maslov mod Østrig, præmis 75: "In short, the Court considers that for a settled migrant who has **lawfully spent all or the major part of his or her childhood and youth in the host country** very serious reasons are required to justify expulsion. This is all the more so where the person concerned committed the offences underlying the expulsion measure as a juvenile." (ministeriets fremhævning)

Det vil formodentlig fremgå af visumansøgerens endelige udvisningsdom, om ansøgeren er født og opvokset her i landet eller kommet hertil som ganske ung, idet det vil være en del af de danske domstoles vurdering af, om udlændingen kan udvises med indrejseforbud.

Eksempler på sager om "settled migrants" fra EMD retspraksis findes i Domstolens vidensbase "Knowledge Sharing platform (ECHR-KS)": <https://ks.echr.coe.int/>. Se eksempelvis om "Immigration" under "Transversal themes".

Desuden kan der i Anklagemyndighedens vidensbase findes en praksisoversigt over udvisningsdomme og -afgørelser ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol: [https://vidensbasen.anklagemyndigheden.dk/api/portals\(6e302527-f0b3-4a5e-889a-668aa67e5491\)/Print/h/6dfa19d8-18cc-47d6-b4c4-3bd07bc15ec0/VB/bd80a67e-aada-4f2b-88cd-bb20d024a727](https://vidensbasen.anklagemyndigheden.dk/api/portals(6e302527-f0b3-4a5e-889a-668aa67e5491)/Print/h/6dfa19d8-18cc-47d6-b4c4-3bd07bc15ec0/VB/bd80a67e-aada-4f2b-88cd-bb20d024a727).

2.2. Udlændingen skal være omfattet af hovedgruppe 5 i visumbekendtgørelsens bilag 2

Visumansøgeren skal være statsborger i et af de lande, der på tidspunktet for afgørelsen om Schengenvisum fremgår af hovedgruppe 5 i visumbekendtgørelsens bilag 2. Det er således tidspunktet for afgørelsen om Schengenvisum, der er afgørende, og ansøgeren kan derfor ikke påberåbe sig at have været omfattet af hovedgruppe 5 på et tidligere tidspunkt, eksempelvis på tidspunktet for domsudvisningen eller under udlændingens tidsbegrænsede indrejseforbud.

⁵ [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22fulltext%22:\[%22maslov%22\],%22documentcollectionid%22:\[%22GRANDCHAMBER%22,%22CHAMBER%22\],%22itemid%22:\[%22001-87156%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22fulltext%22:[%22maslov%22],%22documentcollectionid%22:[%22GRANDCHAMBER%22,%22CHAMBER%22],%22itemid%22:[%22001-87156%22]})

Eksempel:

En udlænding udvises med indrejseforbud i seks år. På tidspunktet for domsudvisningen er udlændingen statsborger i et land omfattet af hovedgruppe 5 i visumbekendtgørelsens bilag 2. Imens indrejseforbuddet løber, ændres visumbekendtgørelsens bilag 2, således at det land, udlændingen er statsborger i, omfattes af hovedgruppe 4. Efter udlændingens tidsbegrænsede indrejseforbud er udløbet, søger udlændingen Schengenvisum til Danmark og påberåber sig at være omfattet af visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7. Udlændingen kan ikke meddeles Schengenvisum på baggrund af visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7, allerede fordi udlændingen ikke er omfattet af hovedgruppe 5.

Det bemærkes dog, at Danmarks internationale forpligtelser vil skulle vurderes i alle sager, hvor det er relevant, hvilket eksempelvis kan være tilfældet, hvor ansøgerens land har ændret visumhovedgruppe, siden udvisningsdommen blev idømt. Se nærmere herom under pkt. 3.

2.3. Udlændingens tidsbegrænsede indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, skal være udløbet

Bestemmelsen i visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7, kan alene anvendes, hvis varigheden af udlændingens indrejseforbud er nedsat i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, og at indrejseforbuddet er udløbet.

Det betyder, at det er et krav, at udlændingen har haft et indrejseforbud, hvor varigheden er nedsat i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1. Det følger af denne bestemmelse, at der kan meddeles indrejseforbud af kortere varighed, hvis udlændingen udvises efter § 22, § 23 eller § 24, og et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i § 32, stk. 4, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det betyder endvidere, at indrejseforbuddet skal være udløbet.

Længden af visumansøgerens indrejseforbud vil fremgå af den endelige udvisningsdom, ligesom det også vil fremgå, hvorvidt bestemmelsen i udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, har været anvendt ved fastsættelsen af det tidsbegrænsede indrejseforbud.

2.4. Udlændingens ret til privatliv

En udlænding kan alene meddeles visum efter visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7, hvis udlændingens *ret til privatliv* i medfør af Danmarks internationale forpligtelser vil blive krænket, hvis der ikke udstedes visum.

Retten til familieliv i medfør af EMRK artikel 8 er derfor ikke relevant i forbindelse med en vurdering efter visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7. Det bemærkes dog, at Danmarks internationale forpligtelser naturligt vil skulle vurderes i alle sager, hvor det er relevant.

Der foreligger ikke praksis fra Menneskerettighedsdomstolen om, hvorvidt det vil være i strid med en visumansøgers ret til privatliv, jf. EMRK artikel 8, at nægte ansøgeren et Schengenvisum. Vurderingen af, om visumansøgerens ret til privatliv efter EMRK artikel 8 vil blive krænket, hvis ansøgeren ikke meddeles Schengenvisum, vil skulle foretages i lyset af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis i sager om udvisning med tidsbegrænset indrejseforbud.

Ved vurderingen af, om det vil udgøre en krænkelse af visumansøgerens ret til privatliv at nægte ansøgeren et Schengenvisum, kan der lægges vægt på, hvorvidt den danske domstol i forbindelse med vurderingen af spørgsmålet om udvisning og indrejseforbud har lagt vægt på udlændingens mulighed for efter indrejseforbuddets udløb at opnå visum til indrejse i Danmark. Herunder særligt i tilfælde, hvor den danske domstol med henvisning til udlændingebekendtgørelsens § 16, stk. 7, har lagt vægt på, at udlændingens mulighed for at opnå visum til indrejse i Danmark efter indrejseforbuddets udløb ikke kan anses for at være (rent) teoretisk og på den baggrund har meddelt et tidsbegrænset indrejseforbud, hvor varigheden er nedsat i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1.

3. *Nærmere om behandling af ansøgninger, hvor udlændingen på visumafgørelsestidspunktet ikke længere er omfattet af hovedgruppe 5*

Som anført under pkt. 2.2. er det afgørende for, om en udlænding er omfattet af visumbekendtgørelsens § 16, stk. 7, at udlændingen på visumafgørelsestidspunktet er omfattet af hovedgruppe 5.

Samtidig skal Danmarks internationale forpligtelser skulle vurderes i *alle sager, hvor det er relevant*, hvilket eksempelvis kan være tilfældet, hvor ansøgerens land har ændret visumhovedgruppe, siden udvisningsdommen blev idømt.

Menneskerettighedsdomstolen har endnu ikke afsagt domme, der vedrører udlændinge, der på tidspunktet for udvisning, var omfattet af visumhovedgruppe 4. Ved behandlingen af sager, hvor udlændingen var omfattet af visumhovedgruppe 5 på tidspunktet for udvisning, men på afgørelsestidspunktet er omfattet af visumhovedgruppe 4, vil det således altid være relevant at overveje, om Danmarks internationale forpligtelser – ansøgerens privatliv, jf. EMRK artikel 8 – tilsiger, at udlændingen skal meddeles et visum.

Menneskerettighedsdomstolen har den 12. november 2024 afsagt dom i en sag, hvor udlændingen, som er tyrkisk statsborger, var omfattet af visumhovedgruppe 3. Klagesagen *Savuran mod Danmark* (appl. no. 3645/23) omhandler en udlænding fra Tyrkiet (visumhovedgruppe 3), der ikke har stiftet selvstændig familie, og hvor de nationale domstole havde nedsat længden af indrejseforbuddet efter udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, fra bestandig til 6 år. Menneskerettighedsdomstolen fandt ikke grund til at tilsidesætte dommen om udvisning. Menneskerettighedsdomstolen så derfor ikke grund til at tilsidesætte de nationale domstoles beslutning om udvisning.

Ved behandlingen af sager, hvor udlændingen var omfattet af visumhovedgruppe 5 på tidspunktet for udvisning, men på afgørelsestidspunktet er omfattet af visumhovedgruppe 3, er der således praksis fra EMD, der kan indikere, at muligheden for, at en udlænding uden selvstændigt familieliv, kan genindrejse i Danmark ikke skal anses for teoretisk, når udlændingen tilhører hovedgruppe 3.

Det vil dog forsat altid være relevant at vurdere, om Danmarks internationale forpligtelser – ansøgerens privatliv, jf. EMRK artikel 8 – tilsiger, at udlændingen skal meddeles et visum.